

NOWENNA
ku czci Św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego

P. W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego

W. Amen.

Módlmy się: Przyjdź Duchu Święty, napełnij serca Twych wiernych i zapal w nich ogień Twojej miłości.

P. Ześlij Ducha Twego, a powstanie życie.

W. I odnowisz oblicze ziemi.

Dzień 1

Rodzina Bogiem silna

„Szczęśliwy, kto ma taką rodzinę, od której nigdy nie doznaje zmartwienia, tylko zawsze radość i pociechę, a wszystko to winniśmy Drogiej Mamie, która nas w takiej zgodzie i jedności wychować umiała”.

Zygmunt Szczęsny Feliński (1847).

Św. Zygmunt Szczęsny wzrastał w rodzinie głęboko religijnej, przywiązanej do wiary ojców i Kościoła katolickiego. Z ewangelicznej atmosfery domu rodzinnego wyniósł mocny fundament wiary i moralności chrześcijańskiej. Niejednokrotnie dziękował Bogu za rodzinę, darzył ją uczuciem wielkim, ale nie zapominał „o jedynym, prawdziwym celu człowieka”.

Módlmy się za rodziny nasze, by umacniała je wiara, wzajemna miłość i nieograniczona ufność w opiekę Opatrzności Bożej.

P. Święty Zygmuncie Szczęsny,

W. Módl się za nami.

Dzień 2

Pod znakiem Opatrzności

„Przekonany jestem, że zachowując serce niewinne, religię i miłość braterską dla bliźnich, nie zboczę nigdy z drogi prawej; są to moje jedyne, ale nieocenione bogactwa”. „Mój punkt widzenia – to wiara, chciałbym, aby wszystko, co mi się podoba, co mnie czaruje i zachwyca miało w niej swój początek”.

Zygmunt Szczęsny Feliński (1843, 1844).

Św. Zygmunt Szczęsny wcześniej utracił dom rodzinny, głęboko jednak zapadły w jego serce słowa umierającego ojca i matki zesłanej na Syberię, wskazujące dzieciom: „miłosierna ręka Opatrzności będzie czuwać nad wami”.

Módlmy się za młodzież uczącą się i studiującą, aby umiała wybierać w życiu to, co dobre i piękne oraz opierać swoje życie – jak św. Zygmunt Szczęsny - na skale wiary, braterskiej miłości bliźniego i poświęceniu dla wspólnego dobra.

Dzień 3

Wysłuchany w głos Pana

„Pamiętajmy zawsze, że Chrystus powiedział, że dwom Panom naraz służyć nie można, obierzmy więc sobie Pana i Jemu wierni zostaniemy”.

Zygmunt Szczęsny Feliński (1849).

Powyższe słowa wypowiedział Zygmunt Szczęsny w Paryżu, po klęsce powstania poznańskiego, w którym brał udział (1848) i po śmierci przyjaciela Juliusza Słowackiego, który zmarł na jego rękach (3 kwietnia 1849). Wysłuchany w głos Pana, usłyszał Jego wołanie i w 29 roku życia poszedł za Jego wezwaniem, by służyć Bogu i ludziom.

Módlmy się za powołanych, by z odwagą i poświęceniem, jak św. Zygmunt Szczęsny, poszli za głosem Bożym.

Dzień 4

Kapłan według Serca Jezusowego

„Szczęśliwy jestem, że Bóg ... raczył mię powołać na swego sługę”. „Nie proszę przeto Pana Boga, aby to lub owo zrządził, ale żeby wszystko to, co zrządzić raczy miało dla mnie taki urok i powab, dlatego tylko, że to jest wola Jego, żebym pokusy nawet nie miał czego innego pragnąć”. „Zdałem się zupełnie na Opatrzność i pewny jestem, że to, co Pan zrządzi, będzie najlepsze”.

Zygmunt Szczęsny Feliński (2 września 1855, 1857).

Św. Zygmunt Szczęsny otrzymał święcenia kapłańskie 8 września 1855 r. w Petersburgu. W działalności duszpasterskiej wiernie szedł za Chrystusem, Który był dla niego „Drogą, Prawdą, Życiem”. Jego oddanie się Bogu i Kościołowi, który nazywał – Matką, potwierdzają słowa: „Tak, Panie, Kościół, to najdroższy skarb mój, to cel życia mojego, to jedyne kochanie moje na ziemi, boś Ty jest Duszą Jego, a On Mistycznym Ciałem Twoim”.

Módlmy się za kapłanów, aby za wzorem św. Zygmunta Szczęsnego, z gorliwością i poświęceniem prowadzili wiernych ku świętości.

Dzień 5

Szedł drogą Krzyża

„Z postawieniem nogi na ziemi warszawskiej rozpoczęło się moje trudne, po ludzku mówiąc, niemożliwe posłannictwo”. „Jedyną moją ambicją było pozostać zawsze w prawdzie, być moralnie jak brylant przezroczystym, a jeśli być może - i czystym jak brylant. ... Szedłem zawsze za tym, co poczytywałem za prawdę lub obowiązek”

Zygmunt Szczęsny Feliński, Pamiętniki, ed. 3, 504, 511.

W dniu 6 stycznia 1862 r. bł. Pius IX mianował ks. Felińskiego arcybiskupem warszawskim. Jego krótkie pasterzowanie, w trudnym okresie manifestacji i powstania styczniowego (1863), przyrównywano do tragedii, dramatu, do ciernistej drogi krzyżowej, która po 16-tu miesiącach zaprowadziła go na wygnanie. Ten gorliwy Pasterz przyniósł do Warszawy ducha odrodzenia, który ogarnął całą Archidiecezję.

Módlmy się, za przyczyną św. Zygmunta Szczęsnego, by duch odrodzenia religijnego i moralnego ogarnął nas samych, nasze domy, parafie, diecezje, ojczyznę.

Dzień 6

Pan wywiódł go na „pustynię”

„Coraz to wyraźniej widzę, że mnie ręka Pańska na tę pustynię wyprowadziła, by mi wewnętrzne odrodzenie się w duchu Bożym ułatwić... Błogosławiony to krzyż, co zamiast do ziemi przygniatać, od ziemi owszem odrywa i wzrok duszy wciąż ku niebu podniesiony trzymać rozkazuje. Łzy, co krzyż taki wyciska, nie są łzami zgryzoty i rozpacz, ale wdzięczności tylko, skruchy i miłości...”

Zygmunt Szczęsny Feliński (1866).

Skazany na wygnanie abp Feliński spędził w Jarosławiu nad Wołgą 20 lat, oddany umartwieniu, modlitwie i dziełom miłosierdzia; promieniował świętością życia. Otoczył opieką katolików miejscowych i polskich zesłańców na Syberii, niosąc im pokrzepienie duchowe i pomoc materialną. Uwolniony w 1883 r. poszedł na drugie wygnanie i w Dźwiniacze na Podolu spędził 12 ostatnich lat swojego życia, oddany pracy kapłańskiej wśród ludności wiejskiej, gdzie zasłynął jako „apostoł pokoju i zgody narodowej”.

Módlmy się za ludzi pokrzywdzonych, niewinnie oskarżonych, prześladowanych, aby za przykładem św. Zygmunta Szczęsnego, umocnieni duchowo, trwali wiernie przy Chrystusie.

Dzień 7

Założyciel – opiekun ubogich

„Mam obecnie dwa wielkie zadania do wypełnienia”. ... Jako dyrektor Schroniska mam dać podstawy stowarzyszeniu, „czyli kongregacji pobożnych niewiast, które z miłości dla Boga pragną poświęcić się służbie bliźniego”. „Organizujemy ... rodzaj sali ochrony dla biednych dziewcząt katolickich, gdzie by się uczyły katechizmu czytać, pisać i robót kobiecych”. „Wielka to pociecha widzieć tak wyraźną opiekę Opatrzności nad tym Zakładem”.

Zygmunt Szczęsny Feliński (1856, 1857).

Ks. Feliński, kierowany miłosierdziem wobec ubogich, zorganizował w Petersburgu sierociniec i zgromadzenie zakonne, które nazwał Rodziną Maryi. Z ufnością w pomoc Opatrzności, zwierzał się: *„nie mamy dzisiaj nic, lecz wierzę mocno, że Opatrzność zaopiekuje się nami”* (1859). I rzeczywiście, sierociniec ten przez 50 lat (do rewolucji) należał do najlepiej zorganizowanych zakładów, a Zgromadzenie rozwinęło się w wielką rodzinę zakonną. Po przeszło 150 latach istnienia liczy obecnie 1200 siostr, pracujących w 145 domach zakonnych: w Polsce, Brazylii, Italii, na Białorusi, Ukrainie, w Federacji Rosyjskiej i w Kazachstanie (2009).

Módlmy się, aby Opatrzność Boża nadal czuwała nad dziełem św. Zygmunta Szczęsnego, pomnażała liczbę siostr i błogosławiła ich pracy dla najbiedniejszych.

Dzień 8

Pod opieką Maryi

„O, czcicie Maryję, stróście Jej ołtarze w sercach waszych kwiatami niewinności, cnoty lub przynajmniej łzami po kuty, nawrócenia i szczerzej po prawy”. „Błogosławieni, których godzina próby, zastanie pod krzyżem z Maryją”.

Zygmunt Szczęsny Feliński (1863).

W życiu i działalności św. Zygmunta Szczęsnego wyjątkowe miejsce zajmowała Maryja, Niepokalana Dziewica, Matka Kościoła. Miłość do Matki Bożej wyniósł z domu rodzinnego. U niej szukał pomocy w młodzieńczych zmaganiach. Przez całe życie szerzył cześć Maryi. Ku Jej czci upowszechnił w Archidiecezji nabożeństwo majowe (1863).

Módlmy się razem ze Sługą Bożym kard. Stefanem Wyszyńskim, aby *„Maryjny program abp. Felińskiego był nadal wytkniętym szlakiem wspólnej drogi Narodu i Kościoła”* (1968).

Dzień 9

Wierny Syn Matki - Ojczyzny

„Polakiem jestem, Polakiem umrzeć pragnę, bo tego chce Boskie i ludzkie prawo ... uważam nasz język, naszą historię, nasze obyczaje narodowe za drogocenną spuściznę po przodkach, którą następnym pokoleniom święcie przekazać powinniśmy, wzbogaciwszy skarbnicę narodową własną pracą”.

Ufam ..., iż Opatrzność Boska nie opuści tych, co Jej się opiece oddając, gotowi są na wszelkie ofiary, ilekroć te dla świętej sprawy są potrzebne”.

Zygmunt Szczęsny Feliński (1862).

Abp Feliński, który żył w epoce niewoli narodowej, nigdy nie zważył w powstanie niepodległej Polski. Dla niego Ojczyzna – to była po prostu – Matka. Za hasło swego życia przyjął słowa: *„Bo na ziemi być Polakiem, to żyć Bosko i szlachetnie”*. Tym ideałom pozostał wierny do końca życia.

Módlmy się za przyczyną świętego Zygmunta Szczęsnego za Ojczyznę, by pod opieką Opatrzności i Maryi, Królowej naszej, zachowując wierność Bogu, Krzyżowi i Ewangelii, rozwijała się w pokoju, jedności wiary i sprawiedliwości społecznej.

Źródło: <http://www.siostryfranciszki.pl>